Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2017. gada 8. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 21. pants — Brīva pārvietošanās un uzturēšanās dalībvalstīs — Valstspiederīgais, kuram vienlaikus ir viņa dzīvesvietas dalībvalsts un viņa dzimšanas dalībvalsts pilsonība — Uzvārda maiņa dzimšanas dalībvalstī, kas nav veikta pastāvīgās uzturēšanās laikā — Uzvārds, kas atbilst dzimtajam uzvārdam — Lūgums iekļaut šo uzvārdu dzīvesvietas dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrā — Šī lūguma noraidīšana — Pamats — Uzvārds, kas nav iegūts pastāvīgās uzturēšanās laikā — Citu valsts tiesībās paredzētu procedūru, lai panāktu šī uzvārda atzīšanu, esamība

Lieta C-541/15

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertāles pirmās instances tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2015. gada 24. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2015. gada 16. oktobrī, tiesvedībā, ko ir uzsācis

Mircea Florian Freitag,

piedaloties

Angela Freitag,

Vica Pavel,

Stadt Wuppertal,

Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. Prehala [*A. Prechal*], A. Ross [*A. Rosas*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerāladvokāts M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs R. Skjāno [*R. Schiano*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 15. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

— Vācijas valdības vārdā – *M. Hellmann* un *T. Henze*, kā arī *J. Mentgen*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – vācu.

— Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *M. Figueiredo*, kā arī *M. Castelo-Branco*, pārstāvji,

— Rumānijas valdības vārdā – *A. Wellman* un *R. H. Radu*, pārstāvji,

— Eiropas Komisijas vārdā – *E. Montaguti* un *G. von Rintelen*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2016. gada 24. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 18. un 21. panta interpretāciju.

2 Šīs lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kuru *Mircea Florian Freitag* ir uzsācis saistībā ar to, lai Vācijā tiktu atzīta un civilstāvokļa aktu reģistrā ierakstīta uzvārda maiņa, iekļaujot reģistrā Rumānijā likumīgi iegūto uzvārdu.

Atbilstošās tiesību normas

Piemērojamās Civilkodeksa ievadlikuma normas

3 1994. gada 21. septembra *Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch* (Civilkodeksa ievadlikums; *BGBl*. 1994 I, 2494. lpp., un labojums – *BGBl*. 1997 I, 1061. lpp.), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlietas faktiem (turpmāk tekstā – "*EGBGB*"), 5. panta "Personas statuss" 1. punkta pirmajā un otrajā teikumā ir noteikts:

"Ja ir atsauce uz personas pilsonības valsts tiesībām un persona ir vairāku valstu pilsonis, ir jāpiemēro tās valsts tiesības, ar kuru personai ir visciešākā saikne viņas pastāvīgās dzīvesvietas vai dzīves gājuma dēļ. Ja šai personai ir arī Vācijas pilsonība, prioritārs ir šis tiesiskais statuss."

4 *EGBGB* 10. panta "Personvārds" 1. punktā ir paredzēts:

"Personas personvārdu reglamentē šīs personas pilsonības valsts likums."

5 *EGBGB* 48. pantā "Citā Savienības dalībvalstī iegūta personvārda izvēle" ir noteikts:

"Ja personas personvārdam ir piemērojamas Vācijas tiesības, tā, paziņojot par to dzimtsarakstu iestādei, var izvēlēties lietot pastāvīgās uzturēšanās laikā citā Eiropas Savienības dalībvalstī iegūtu un tās civilstāvokļa aktu reģistrā ierakstītu personvārdu, ciktāl tas acīmredzami nav nesaderīgi ar Vācijas tiesību pamatprincipiem. Personvārda izvēle ir spēkā no reģistrācijas brīža citas dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrā, ja vien persona tieši nepaziņo, ka personvārda izvēle ir spēkā tikai attiecībā uz nākotni. Paziņojumam ir jābūt oficiāli apliecinātam vai oriģinālam. [..]"

Likums par personvārda maiņu

6 Vācijas tiesībās personvārda maiņu regulē publiskās tiesības, precīzāk, procedūra, kura ir paredzēta 1938. gada 5. janvāra *Gesetz über die Änderung von Familiennamen und Vornamen (NamÄndG)* (Likums par uzvārda un vārda maiņu; *RGBl*. 1938 I, 9. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar 2008. gada 17. decembra likuma (*BGBl*. 2008 I, 2586. lpp.; turpmāk tekstā – "Likums par personvārda maiņu") 54. pantu.

7 Likuma par personvārda maiņu 1. pants ir izteikts šādā redakcijā:

"Vācijas pilsoņa vai bezvalstnieka, kura dzīvesvieta vai pastāvīgās uzturēšanās vieta ir [Vācijā], uzvārds var tikt mainīts pēc pieprasījuma."

8 Šī likuma 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

"Uzvārds var tikt mainīts tikai tad, ja šo maiņu pamato svarīgs iemesls."

9 Saskaņā ar Likuma par personvārda maiņu 3. panta 2. punktu lietas apstākļi, kas ir būtiski lēmuma pieņemšanai, ir jāizvērtē pēc iestādes ierosmes.

10 Saskaņā ar Likuma par personvārda maiņu 5. panta 1. punktu pieteikums par uzvārda maiņu ir jāiesniedz zemākajā administratīvajā iestādē, kuras darbības iecirknī ir pieteicēja dzīvesvieta vai uzturēšanās vieta.

11 1980. gada 11. augusta *Allgemeine Verwaltungsvorschrift zum Gesetz über die Änderung von Familiennamen und Vornamen (NamÄndVwV)* (Vispārējs administratīvais regulējums attiecībā uz Likumu par uzvārda un vārda maiņu), kurā grozījumi pēdējo reizi ir izdarīti ar 2014. gada 11. februāra administratīvo regulējumu (*BAnz. AT*, 2014. gada 18. februāris, *B2*; turpmāk tekstā – "Regulējums par Likumu par personvārda maiņu"), 27. punkta 1. apakšpunkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Personu personvārdu detalizēti un principā izsmeļoši regulē civiltiesību attiecīgie noteikumi. Personvārda maiņa, ko regulē publiskās – administratīvās – tiesības, paredz negatīvu seku novēršanu atsevišķā gadījumā. Šādai maiņai ir izņēmuma raksturs. Tādējādi vispirms ir jāpārbauda, vai vēlamo mērķi nevar sasniegt ar personvārda grozījuma paziņojumu saskaņā ar civiltiesībām vai aizbildnības un aizgādnības lietu tiesas rīkojumu."

12 Šī regulējuma 28. punktā ir paredzēts:

"Uzvārds var tikt mainīts tikai tad, ja šo maiņu pamato svarīgs iemesls. Svarīgs iemesls pastāv tad, ja uzvārda maiņas pieteicēja [..] likumīgā interese ir pārāka par citu iesaistīto personu – iespējams – pretējām likumīgajām interesēm [..] un no tiesību normām izrietošajiem principiem attiecībā uz personvārda lietošanu, kuri ietver personvārda sociālo regulatīvo funkciju un publiskās intereses pašreizējā personvārda saglabāšanai [..]."

13 Minētā regulējuma 31. punktā ir noteikts:

"Ja saskaņā ar 28. punktu veicamā izvērtēšana parāda uzvārda maiņas pieteicēja prevalējošo likumīgo interesi un tādējādi pastāv svarīgs viņa uzvārda grozīšanas iemesls, vispārīgi pieteikums ir jāapmierina. Apstākļi, kas jau ir ņemti vērā, veicot izvērtēšanu saistībā ar svarīga iemesla esamību, vairs nevar tikt ņemti vērā kā rīcības brīvības apsvērumi. Ja nepastāv svarīgs iemesls, kas pamato uzvārda maiņu, pieteikums ir jānoraida."

14 Regulējuma par Likumu par personvārda maiņu 49. punktā ir paredzēts:

"Ja Vācijas pilsonis, kuram ir arī citas valsts pilsonība, saskaņā ar šīs citas valsts tiesībām, kuras pilsonis viņš ir, lieto uzvārdu, kurš atšķiras no tā, kas viņam jālieto saskaņā ar tiesībām likuma piemērošanas teritorijā, neskaidrību uzvārdu lietošanā var novērst, mainot uzvārdu, kas jālieto Vācijas likuma piemērošanas teritorijā, uz uzvārdu, kas jālieto saskaņā ar citas valsts tiesībām. Savukārt, ja ir jāatsakās no otrā uzvārda, attiecīgajai personai jāvēršas citas valsts, kuras pilsonība tai tāpat ir, valsts iestādēs."

15 Ja kompetentā administratīvā iestāde atsaka uzvārda maiņu, pret šādu noraidīšanas lēmumu pastāv administratīvi tiesību aizsardzības līdzekļi. Ja turpretim kompetentā administratīvā iestāde apmierina uzvārda maiņas pieteikumu, tā nodrošina, lai uzvārda maiņa tiktu realizēta vai konstatēta civilstāvokļa aktu reģistrā.

Pamatlietas fakti un prejudiciālais jautājums

16 Prasītājs pamatlietā ir dzimis 1986. gada 25. aprīlī Rumānijā ar uzvārdu *Pavel*. Viņš ir Rumānijas pilsoņu *Angela Freitag* un *Vica Pavel* bērns, un viņam ir Rumānijas pilsonība.

17 Pēc prasītāja pamatlietā vecāku laulības šķiršanas viņa māte apprecējās ar Vācijas pilsoni *Freitag* k-gu.

18 Ar 1997. gada 21. maija tiesas lēmumu *Freitag* k-gs adoptēja prasītāju pamatlietā, kas tādējādi ieguva arī Vācijas pilsonību, un kopš tā brīža viņš lieto uzvārdu *Freitag*.

19 Ar Brasovas [*Braşov*] (Rumānija) rajona padomes 2013. gada 9. jūlija lēmumu pēc prasītāja pamatlietā lūguma viņa uzvārds tika atkārtoti mainīts uz *Pavel*. Uzvārda maiņas procedūras laikā Rumānijā prasītāja pamatlietā pastāvīgā dzīvesvieta bija Vācijā.

20 Pēc tam viņš vērsās *Standesamt der Stadt Wuppertal* (Vupertāles Civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļa, Vācija), uzrādot savu jauno Rumānijas pasi, kas izsniegta uz *Pavel* uzvārda, un lūdza, lai uzvārda maiņa tiktu atzīta arī Vācijas tiesībās un lai ieraksts civilstāvokļa aktu reģistrā attiecībā uz viņu tiktu attiecīgi papildināts.

21 Šauboties par iespēju ierakstīt vēlāko aktu dzimšanas reģistrā, Vupertāles Civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļa un *Oberbürgermeister der Stadt Wuppertal* (Vupertāles pilsētas mērs, Vācija), kas rīkojas kā zemākā civilstāvokļa aktu reģistrācijas uzraudzības iestāde, nodeva jautājumu izskatīšanai *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertāles pirmās instances tiesa, Vācija).

22 Saskaņā ar iesniedzējtiesas viedokli, tā kā uzvārda maiņas procedūras laikā Rumānijā prasītāja pamatlietā pastāvīgā dzīvesvieta bija Vācijā, *EGBGB* 48. pants nevar tikt piemērots, jo ar šo noteikumu iespēja izvēlēties citā Savienības dalībvalstī iegūtu uzvārdu, iesniedzot pieteikumu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā, ir pakļauta nosacījumam, ka attiecīgais uzvārds ticis iegūts pastāvīgās dzīvesvietas laikā šajā citā dalībvalstī, un tas ir nosacījums, kas šajā lietā nav izpildīts.

23 Iesniedzējtiesa precizē, ka *EGBGB* 48. panta piemērošana nav iespējama arī pēc analoģijas. No dokumentiem, kas attiecas uz likumdošanas procedūru, izrietot, ka likumdevējs ir vēlējies tostarp īstenot prasības, kas izriet no 2008. gada 14. oktobra sprieduma *Grunkin* un *Paul* (C-353/06, EU:C:2008:559), un ka tas apzinājās faktu, ka šī tiesību norma neattiecas uz visām uzvārdu atšķirību situācijām.

24 Tādējādi iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ar LESD 18. un 21. pantu ir izvirzīta prasība atzīt citā dalībvalstī veiktu uzvārda maiņu, ja attiecīgā persona pastāvīgi nedzīvo šajā citā dalībvalstī, taču tai ar šo dalībvalsti ir cita saikne tās dubultās pilsonības dēļ.

25 Šajos apstākļos *Amtsgericht Wuppertal* (Vupertāles pirmās instances tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts iestādēm ir jāatzīst minētās dalībvalsts pilsoņa uzvārda maiņa, ja minētais pilsonis vienlaicīgi ir citas dalībvalsts pilsonis un ja viņš šajā pēdējā minētajā dalībvalstī (no jauna) ir ieguvis savu dzimšanas brīdī iegūto sākotnējo uzvārdu ar uzvārda maiņu, kas nav saistīta ar viņa stāvokļa maiņu atbilstoši ģimenes tiesībām, lai arī uzvārds nav iegūts pilsoņa pastāvīgās dzīvesvietas laikā šajā citā dalībvalstī un ir iegūts pēc minētā pilsoņa pieteikuma?”

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

26 Vispirms ir jānorāda, ka iesniedzējtiesa, kura ar savu jautājumu vēlas noskaidrot, vai ar LESD 18. un 21. pantu netiek pieļauts, ka dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās atzīt uzvārdu, ko šīs dalībvalsts pilsonis ir likumīgi ieguvis citā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš tāpat ir, lai gan šajā citā dalībvalstī viņam nebija pastāvīgās dzīvesvietas, pamatojas uz *EGBGB* 48. pantu.

27 Ir jāatzīmē, ka savā pieteikumā iesniedzējtiesa, kā to uzsver arī Vācijas valdība un Eiropas Komisija, ir minējusi, ka pastāv atšķirīga publisko tiesību jomā ietilpstoša procedūra, kura ir paredzēta Likumā par personvārda maiņu un kura ļauj, vēršoties administratīvā iestādē, lūgt veikt uzvārda maiņu.

28 Vācijas valdība uzskata, ka šī atbilstoši Likumam par personvārda maiņu veicamā procedūra ir piemērojama tādā situācijā, kādā ir prasītājs pamatlietā, ciktāl, lai arī *EGBGB* 48. pants viņam principā ir piemērojams, viņš tomēr neatbilst ar šo tiesību normu prasītajam nosacījumam attiecībā uz pastāvīgo dzīvesvietu citā dalībvalstī. Vācijas valdība uzskata, ka atbilstoši Likumam par personvārda maiņu veicamā procedūra ļauj personai, kas ir tādā situācijā, kura ir salīdzināma ar prasītāja pamatlietā situāciju, iegūt tiesības lietot atbilstoši citas dalībvalsts tiesībām iegūtu uzvārdu, šajā ziņā iesniedzot pieteikumu kompetentajai administratīvajai iestādei.

29 Valstu tiesu un [Eiropas Savienības] Tiesas sadarbības procesā Tiesai ir jāsniedz valsts tiesai noderīga atbilde, kas ļautu tai izspriest tās izskatāmo lietu. Šajā nolūkā Tiesai vajadzības gadījumā ir jāpārformulē tai iesniegtie jautājumi (skat. tostarp spriedumu, 2013. gada 19. septembris, *Betriu Montull*, C-5/12, EU:C:2013:571, 40. punkts).

30 Šajos apstākļos iesniedzējtiesas uzdotais jautājums ir saprotams kā tāds, ar kuru iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem netiek pieļauts, ka dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļa atsakās atzīt un ierakstīt civilstāvokļa aktu reģistrā uzvārdu, ko šīs dalībvalsts pilsonis ir likumīgi ieguvis citā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš tāpat ir, un kas atbilst viņa dzimtajam uzvārdam, un šī [atteikuma] pamatā ir valsts tiesību norma, ar kuru tiesības prasīt šāda ieraksta izdarīšanu, iesniedzot paziņojumu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā, ir pakļautas nosacījumam, ka šim uzvārdam ir jābūt iegūtam pastāvīgās uzturēšanās laikā šajā citā dalībvalstī, taču ar citām valsts tiesību normām šim pašam pilsonim ir ļauts iesniegt pieteikumu par uzvārda maiņu citā iestādē, kurai ir rīcības brīvība lemt par šo pieteikumu.

31 Ir jāpiebilst, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru LESD 21. pants ietver ne tikai tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, bet arī jebkādas diskriminācijas pilsonības dēļ aizliegumu. Tādējādi prasītāja pamatlietā situācija ir jāizskata, ņemot vērā tikai šo tiesību normu (spriedums, 2011. gada 12. maijs, *Runevič-Vardyn* un *Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 65. punkts; skat. pēc analoģijas spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 34. punkts).

Par Savienības tiesību piemērošanas jomu

32 Vispirms ir jāizvērtē, vai prasītāja pamatlietā situācija ietilpst Savienības tiesību, it īpaši normu, kas regulē Savienības pilsoņa tiesības uz brīvu pārvietošanos un ar ko ir aizliegta diskriminācija, materiālajā piemērošanas jomā.

33 No iedibinātās judikatūras izriet, ka, lai arī atbilstoši pašreizējam Savienības tiesību stāvoklim noteikumi par personas uzvārda atveidošanu civilstāvokļa aktos ir dalībvalstu kompetencē, tomēr tām, īstenojot šo kompetenci, ir jāievēro Savienības tiesības, it īpaši LESD tiesību normas attiecībā uz katram Savienības pilsonim atzīto brīvību pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā (spriedumi, 2003. gada

2. oktobris, *Garcia Avello*, C-148/02, EU:C:2003:539, 25. punkts; 2008. gada 14. oktobris, *Grunkin* un *Paul*, C-353/06, EU:C:2008:559, 16. punkts; 2010. gada 22. decembris, *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 38. un 39. punkts; 2011. gada 12. maijs, *Runevič-Vardyn* un *Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 63. punkts, kā arī 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 32. punkts).

34 Kā izriet no pastāvīgās judikatūras, attiecībā uz personām, kuras ir vienas dalībvalsts pilsoņi un likumīgi uzturas citas dalībvalsts teritorijā, pastāv saistība ar Savienības tiesībām (spriedums, 2003. gada 2. oktobris, *Garcia Avello*, C-148/02, EU:C:2003:539, 27. punkts). Tas tā ir prasītāja pamatlietā, kuram ir Rumānijas pilsonība un kurš uzturas Vācijas Federatīvās Republikas teritorijā, kuras pilsonis viņš tāpat ir, gadījumā.

Par brīvas pārvietošanās ierobežojuma LESD 21. panta izpratnē esamību

35 Ir jāatgādina, ka Tiesa ir vairākkārt nospriedusi, ka valsts tiesiskais regulējums, kas noteiktiem valsts pilsoņiem ir nelabvēlīgs tikai tādēļ, ka viņi ir izmantojuši savas tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties citā dalībvalstī, ir ar LESD 21. panta 1. punktu atzīto ikviena Savienības pilsoņa brīvību ierobežojums (spriedumi, 2008. gada 14. oktobris, *Grunkin* un *Paul*, C-353/06, EU:C:2008:559, 21. punkts; 2010. gada 22. decembris, *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 53. punkts; 2011. gada 12. maijs, *Runevič-Vardyn* un *Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 68. punkts, kā arī 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 36. punkts).

36 No Tiesas judikatūras tāpat izriet, ka dalībvalsts iestāžu atteikums atzīt šīs valsts pilsoņa, kurš ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos un kuram ir arī citas dalībvalsts pilsonība, uzvārdu, kāds tas ir noteikts šajā pēdējā minētajā dalībvalstī, var ierobežot LESD 21. pantā paredzēto tiesību brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā izmantošanu. Atšķirības starp diviem uzvārdiem, kas tiek attiecināti uz vienu un to pašu personu, var radīt neskaidrību un neērtības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 37. punkts).

37 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka, lai veiktu daudzas sadzīves darbības gan publiskā, gan privātā jomā, ir jāapliecina sava identitāte un ģimenes gadījumā – arī tas, kādas ģimenes saites pastāv dažādo tās locekļu starpā (spriedumi, 2011. gada 12. maijs, *Runevič-Vardyn* un *Wardyn*, C-391/09, EU:C:2011:291, 73. punkts, kā arī 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 43. punkts).

38 Attiecībā uz valstspiederīgo, kuram ir divu dalībvalstu pilsonība, kā tas ir prasītāja pamatlietā gadījumā, divu dažādu uzvārdu, tas ir, *Pavel* un *Freitag* uzvārdu, lietošanas fakta dēļ pastāv konkrēts risks saistībā ar nepieciešamību kliedēt šaubas attiecībā uz viņa identitāti, kā arī viņa iesniedzamo dokumentu vai tajos iekļauto datu autentiskumu, un tas, kā Tiesa ir nospriedusi, ir apstāklis, kas var ierobežot LESD 21. pantā paredzēto tiesību brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā izmantošanu (skat. spriedumus, 2010. gada 22. decembris, *Sayn-Wittgenstein*, C-208/09, EU:C:2010:806, 70. punkts, un 2016. gada 2. jūnijs, *Bogendorff von Wolffersdorff*, C-438/14, EU:C:2016:401, 40. punkts).

39 Tādējādi dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļas atteikums atzīt un ierakstīt civilstāvokļa aktu reģistrā šīs dalībvalsts valstspiederīgā citā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš tāpat ir, likumīgi iegūtu uzvārdu, pamatojoties uz valsts tiesību normu, ar kuru tiesības prasīt šāda ieraksta izdarīšanu, iesniedzot paziņojumu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā, ir pakļautas nosacījumam, ka šim uzvārdam ir jābūt iegūtam pastāvīgās uzturēšanās laikā šajā citā dalībvalstī, var ierobežot LESD 21. pantā paredzēto tiesību brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā izmantošanu.

40 Tomēr Vācijas valdība uzsver, ka, tā kā Vācijas tiesības ietver citus juridiskus pamatus, lai veiktu uzvārda maiņu pēc attiecīgās personas pieteikuma, proti, Likuma par personvārda maiņu attiecīgās tiesību normas, neesot personu brīvas pārvietošanās šķēršļu, kas varētu rasties uzvārdu atšķirību dēļ.

Lai gan ar Likuma par personvārda maiņu 3. panta 1. punktu šāda maiņa esot pakļauta nosacījumam, ka to pamato svarīgs iemesls, no Regulējuma par Likumu par personvārda maiņu 49. punkta izrietot, ka neskaidrības uzvārdu lietošanā attiecībā uz Vācijas pilsoņiem, kuriem ir dubultā pilsonība, novēršana ir šāds svarīgs iemesls. Tādējādi tādā situācijā, kāda ir pamatlietā, attiecīgā persona varot panākt citā dalībvalstī likumīgi iegūtā uzvārda atzīšanu, iesniedzot pieteikumu saskaņā ar Likumu par personvārda maiņu kompetentajai administratīvajai iestādei.

41 Šajā ziņā, lai tādu regulējumu kā Vācijas regulējums attiecībā uz uzvārdu, aplūkojot to kopumā, varētu uzskatīt par saderīgu ar Savienības tiesībām, ir nepieciešams, lai noteikumi vai iekšējā procedūra, kas ļauj iesniegt pieteikumu par uzvārda maiņu, nepadarītu neiespējamu vai pārmērīgi grūtu ar LESD 21. pantu piešķirto tiesību īstenošanu. Principā no Savienības tiesību viedokļa nav lielas nozīmes tam, kāda ir valsts tiesību norma vai iekšējā procedūra, saskaņā ar kuru prasītājs var īstenot savas tiesības attiecībā uz uzvārdu.

42 Tā kā nepastāv Savienības tiesiskais regulējums jautājumā par uzvārda maiņu, katras dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā ir jānosaka valsts tiesībās paredzētā kārtība, kam jānodrošina to tiesību aizsardzība, kuras privātpersonām ir piešķirtas ar Savienības tiesībām, tomēr, pirmkārt, šī kārtība nedrīkst būt mazāk labvēlīga par to, kas attiecas uz tiesībām, kuras izriet no iekšējās tiesību sistēmas (līdzvērtības princips), un, otrkārt, tā nedrīkst padarīt neiespējamu vai pārmērīgi grūtu to tiesību īstenošanu, kas izriet no Savienības tiesību sistēmas (efektivitātes princips) (skat. tostarp pēc analoģijas spriedumus, 2006. gada 12. septembris, *Eman* un *Sevinger*, C-300/04, EU:C:2006:545, 67. punkts; 2014. gada 3. jūlijs, *Kamino International Logistics* un *Datema Hellmann Worldwide Logistics*, C-129/13 un C-130/13, EU:C:2014:2041, 75. punkts, kā arī 2017. gada 8. marts, *Euro Park Service*, C-14/16, EU:C:2017:177, 36. punkts).

43 Iesniedzējtiesai ir jānovērtē, vai tā var pati īstenot ar LESD 21. pantu piešķirtās tiesības un atzīt tiesības uz uzvārda atzīšanu, kas ir iegūtas tādos apstākļos kā tie, kas pastāv pamatlietā, vai arī prasītājam pamatlietā ir jāizmanto Likumā par personvārda maiņu paredzētā publisko tiesību procedūra.

44 Kā ir minēts šī sprieduma 40. punktā, Vācijas valdība norāda, ka neskaidrības uzvārdu lietošanā novēršana ir "svarīgs iemesls" Likuma par personvārda maiņu 3. panta 1. punkta izpratnē. Turklāt tāda valstspiederīgā kā prasītājs pamatlietā no LESD 21. panta izrietošo tiesību īstenošana nevarot tikt apstrīdēta ar rīcības brīvību, kura ir kompetentajām Vācijas iestādēm.

45 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka šāda rīcības brīvība kompetentajām iestādēm ir jāīsteno tā, lai tiktu nodrošināta pilnīga LESD 21. panta iedarbība.

46 It īpaši nozīme ir tam, lai Vācijas tiesībās paredzētā procedūra, kas ir domāta, lai padarītu iespējamu uzvārda maiņu, būtu tāda, kas nodrošina, ka "svarīga iemesla" esamība var tikt atzīta tādos apstākļos kā tie, kuri pastāv pamatlietā, kuros attiecīgajai personai ar dalībvalsti, kurā tā ir ieguvusi savu uzvārdu, ir nevis pastāvīgās izturēšanās, bet cita veida saikne, tāda kā pilsonība, lai ļautu veikt citā dalībvalstī iegūta uzvārda atzīšanu.

47 Tādējādi uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļa atsakās atzīt un ierakstīt civilstāvokļa aktu reģistrā uzvārdu, ko šīs dalībvalsts pilsonis ir likumīgi ieguvis citā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš tāpat ir, un kas atbilst viņa dzimtajam uzvārdam, un šī [atteikuma] pamatā ir valsts tiesību norma, ar kuru tiesības prasīt šāda ieraksta izdarīšanu, iesniedzot paziņojumu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā, ir pakļautas nosacījumam, ka šim uzvārdam ir jābūt iegūtam pastāvīgās uzturēšanās laikā šajā citā dalībvalstī, ja vien valsts tiesībās nepastāv citas normas, kas faktiski ļauj atzīt minēto uzvārdu.

Par tiesāšanās izdevumiem

48 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

LESD 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauts, ka dalībvalsts civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļa atsakās atzīt un ierakstīt civilstāvokļa aktu reģistrā uzvārdu, ko šīs dalībvalsts pilsonis ir likumīgi ieguvis citā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš tāpat ir, un kas atbilst viņa dzimtajam uzvārdam, un šī [atteikuma] pamatā ir valsts tiesību norma, ar kuru tiesības prasīt šāda ieraksta izdarīšanu, iesniedzot paziņojumu civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā, ir pakļautas nosacījumam, ka šim uzvārdam ir jābūt iegūtam pastāvīgās uzturēšanās laikā šajā citā dalībvalstī, ja vien valsts tiesībās nepastāv citas normas, kas faktiski ļauj atzīt minēto uzvārdu.

[Paraksti]